

digheder ansaa Sogneraadet det derfor for sin Pligt at henvende sig til Justitsministeriet med Ansøgning om, at dette vilde fremkomme med Forslag paa Finansloven om Understøttelse til Kommunen i Anledning af den opførte Lægehøi. Da det derpaa har modtaget det Svar, at Ministeriet ikke fandt sig besejret til at stille saadant Forslag, andrager det nu hos Folkethinget om, at det vil tage sig af Sagen og hjælpe det til at erholde den ønskede Understøttelse.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

72. Fra Indsidder Niels Hansen af Gjøderup om Forsørgelse som Invalid. (Indbragt den 3die Februar 1885 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, Holstein).

I Samlingen 1881—82 forelaa et lignende Andragende, der henvistes til Finansministeren, (se Tillæg B. Sp. 689—690), som i den paafølgende Samling meddelte, at Ministeriet efter Omstændighederne havde fundet sig foranlediget til at indhente det kongelige Sundhedskollegiums Betænkning; men da denne gik ud paa, at der ingen Grund fandtes til at antage, at Andragerens nuværende Svaghed kunde føres tilbage til den Sygdom, for hvilken han havde været under Lægebehandling paa forskellige Lasarether i 1850—51, var det blevet ham tilkjendegivet, at man ikke kunde anse ham berettiget til Invalidforsørgelse. Andrageren henvender sig derfor paa ny til Folkethinget for ved dets Bistand at opnå den attraaede Forsørgelse og gjør gjældende, at han blev udstreven af Lasarethet uden at være helbredet, idet Sygdommen længe efter hans Hjemkomst vedblev at holde sig i hans høire Arm og Haand. Ligesom den ogsaa flere Gange aarlig har angrebet ham og steds med heftigere Anfald, saa at hans Arbeidskraft nu er aldeles tilintetgjort, da hans Arm og Haand næsten ere stive af Gigt. Han, der er 62 Aar gammel, kan derfor ikke tjene det Nødvendige til sit og Kones Underhold og vil, naar den ansøgte Understøttelse nægtes ham, blive nødt til at ty til Fattigvæsenet.

Efter den Fremgangsmaade, Ministeriet følger ved Behandling af Invalidesager, gjør Udvalget ingen Indstilling.

73. Fra Forpagter P. Chr. Rock af Biby Præstegaard om Erstatning for den ham ved Hads—Kings Jernbane forarsagede Ulempe. (Indbragt den 4de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Bjørnbak).

Andrageren anfører, at han forrige Aar ansøgte Indenrigsministeren om, at der maatte blive ham tilstaaet en Erstatning, enten een Gang for alle eller aarlig i hans niaarige Forpagtningstid, for den Ulempe, han lider ved den forøgede Færdsel, som Hads—Kings Jernbane forarsager ham. Han oplyser, at Præstegaardens hele Færdsel til de $\frac{1}{5}$ af Markerne foregaar udelukkende over en meget besværlig Rampe (Nr. 37 paa Statsbanen Syd for Aarhus), hvilket til enhver Tid er til betydelig Ulempe, men da der nu føres en ny Bane med i det Mindste 6 Tog til ad samme Bane, vil Færdslen over Banen end mere blive besværliggjort. Andrageren maa saaledes ved Gjødningstjersel og Kornets Hjembringelse holde et Menneſte ved Ledene for at aabne og lukke dem, hver Gang en Vogn kommer; selv Kreaturerens daglige Færdsel fra og til Marken er meget besværlig. En anden Ulempe, han fremhæver, er den Tidsspilde af Folk og Heste, som følge af den idelige Venten paa Togene. I Arbeidstiden opgiver han, at der kommer 15 ordinære Tog foruden en Mængde Extratog, og lægges dertil de 10 Minuter, som Reglementet fordrer for hvert Tog, da Rampen ikke maa befares, vil der være hele Timer i Træk, da den ikke kan befares. Det forekommer ham derfor, at selv om Loven ikke hjemler ham Ret til Erstatning, taler Billighed dog i høi Grad for at yde ham en saadan. Da han paa et lignende Andragende har erholdt et afflaaende Svar, henvender han sig nu til Rigsdagen og bemærker, at det forekommer ham at ligge i Sagens Natur, at man maa stille de samme Fordringer til Hads—Kings Jernbanens Erstatningspligt ligeovefor Ulemper fra Biby Station til Aarhus som hele den øvrige Strækning. Vel borttager den ikke